

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

04-07-2024
US 02131-112-7/22

Broj: S1 3 U 042881 22 U
Sarajevo, 23.02.2024.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Maide Bikić kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Efraima Čosića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Mipex Auto RS“ d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Tatjana Čurlik, advokat iz Banja Luke, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-724-7/22 od 07.04.2022. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 23.02.2024. godine, donio je sljedeću.

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj i datum naveden u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o dodjeli ugovora, broj. 02-404-6/21 od 25.02.2022. godine, ugovornog organa Opština Kalinovik i odbijen je zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka, kao i troškova zastupanja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi, da je nesporno, da je ugovorni organ omogućio dopunu ponude nakon isteka roka za prijem i otvaranje ponuda. Ističe, da je ponuda izabranog ponuđača neprihvatljiva, jer vrijedi do 17.12.2021. godine, a trebalo je da vrijedi 90 dana od dana otvaranja ponuda, koje je bilo dana 29.11.2021. godine, te da produžetak opcije ponude je nevažeći i predstavlja dopunu ponude koja nije dozvoljena. Nadalje navodi, da je garancija za ozbiljnost ponude izabranog ponuđača također nevažeća, jer njena validnost nije 90 dana od dana predaje ponuda, tj. 29.11.2022. godine, nego je validna samo 18 dana nakon predaje ponuda, tj. do 17.12.2021. godine, a ne do 28.02.2022. godine. Smatra, da dostavljena nova garancija predstavlja dopunu ponude, što je u suprotnosti sačlanom 57. stav 2. ZJN. Ukazuje, da se tuženi za odbijanje drugog i trećeg žalbenog navoda poziva na član 60. ZJN, koji nijeprimjenjiv u konkretnoj situaciji, dok za peti žalbeni navod tuženi nije dao obrazloženje, a što predstavlja kršenje člana 200. stav 2. ZUP-a. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi, da je ugovorni organ Opština Kalinovik, pokrenuo postupak javne nabavke vatrogasne cisterne za potrebe Vatrogasne jedinice Opštine Kalinovik, za koji je obavještenje o nabavci broj: 651-1-1-3-3-6/21 od 02.06.2021. godine, i ispravke obavještenja broj: 651-1-1-3-8-7/21 od 04.06.2021. godine, broj: 651-1-1-3-8-11/21 od 30.08.2021. godine, i broj: 651-1-1-3-8-15/21 od 18.11.2021. godine, objavljene na portalu javnih nabavki, te je nakon okončanog postupka dna 25.02.2022. godine, donio odluku o dodjeli ugovora, broj: 02-404-6/21. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da je ponuda izabranog ponuđača u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije, te da je ugovorni organ proveo predmetni postupak javne nabavke u skladu sa Zakonom javnim nabavkama.

Zakon o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, broj 39/14) je poseban materijalno-pravni propis, kojim se na poseban način uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogućavanjem aktivne i pravične konkurencije među potencijalnim dobavljačima, uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Ova osnovna načela moraju biti vodilja, pri svakoj radnji koju učini ugovorni organ kao dobavljač, a na strani potencijalnih dobavljača je obaveza da u cjelosti poštuju postavljene uvjete, koje su objavljene u javnom pozivu. Stoga, je ovaj zakon mjerodavan i u pitanju utvrđivanja pravog stanja stvari, izjašnjavanja o svim činjenicama i okolnostima, ocjene dokaza, prava na pravna sredstva i sudsku zaštitu. Ovo nadalje znači, da tenderska dokumentacija i specifikacija moraju biti sačinjene u skladu sa odredbama člana 53. do 55. Zakona o javnim nabavkama i Uputstvom za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda („Službeni glasnik BiH“, broj: 90/14). Posebno se mora prilikom pripreme tenderske dokumentacije poštivati princip jednakog tretmana i nediskriminacije ponuđača.

Iz podataka u spisu evidentno je, da je osporeno rješenje doneseno nakon, što je prethodno pravilno utvrđeno činjenično stanje u upravnom postupku. Odredbama člana 26. Zakona o javnim nabavkama propisano je da ugovorni organ utvrđuje minimalne zahtjeve u pogledu tehničke, odnosno profesionalne sposobnosti kandidata ili ponuđača koje oni treba da ispunjavaju pa se od njih zahtijeva da osiguraju jedan ili više dokaza a u skladu s članom 3. ovog zakona. Ugovorni organ je dužan da postupa transparentno i da se prema svim kandidatima/ponuđačima odnosi jednako i nediskriminirajuće na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju. U skladu s odredbama člana 44. Zakona o javnim nabavkama, ugovorni organ provjerava kvalifikacione sposobnosti ponuđača i u tenderskoj dokumentaciji definira uslove za kvalifikaciju, a u stavu 6. citiranog člana propisano je da samo ponuđačima koji zadovoljavaju uslove iz tenderske dokumentacije, dopušteno je da nastave postupak javne nabavke. S druge strane, tačno je da ugovorni organ, iako ima diskreciono pravo da predvidi uslove u tenderskoj dokumentaciji ali isti moraju biti u skladu s predmetom i svrhom same javne nabavke, ovlaštenja Ureda za razmatranje žalbi BiH, detaljno su

propisana u članu 111. Zakona o javnim nabavkama. Ured je dužan, tokom cijelog postupka, da pazi na bitne povrede ovoga zakona.

Neosnovan je tužbeni prigovor, da ponuda izabranog ponuđača nije prihvatljiva, jer ponuda i garancija za ozbiljnost ponude vrijede do 17.12.2021. godine, a ne do 90 dana od dana otvaranja ponuda koje je izvršeno dana 29.11.2021. godine. Naime, kako to iz stanja spis proizlazi, izabrani ponuđač „Lada auto“ d.o.o. Banja Luka, je predao svoju ponudu dana 15.09.2021. godine, te je rok važenja ponude i garancije za ozbiljnost ponude bio 17.02.2021. godine. Otvaranje ponuda u konkretnom postupku javne nabavke je bilo zakazno za dan 17.09.2021. godine, te je zbog izjavljene žalbe postupak obustavljen, te je nakon okončanog postupka po žalbi, ugovorni organ kao novi rok za prijem i otvaranje ponuda odredio dan 29.11.2021. godine. Obzirom, da je izabrani ponuđač predao svoju ponudu prije isteka prvog roka za prijem ponuda, to je i rok važenja ponude i garancije za ozbiljnost ponude dostavljena u skladu sa prvobitnim zahtjevom ugovornog organa. Kako je zbog vođenja postupka po žalbi, ugovorni organ odredio novi rok za prijema ponuda, te samim tim i rok važenja ponuda, a kako se ponuda izabranog ponuđača nalazila kod ugovornog organa, to je pravilno postupio ugovorni organ, kada je prihvatio obavještenje ponuđača „Lada auto“ d.o.o. Banja Luka od 10.12.2021. godine, kojim se produžava period važenja njegove ponude do 28.02.2022. godine, i novu garanciju za ozbiljnost ponude, čiji je rok važenja također do 28.02.2022. godine. Neosnovano tužitelj ukazuje, da ovakvo postupanje predstavlja dopunu ponude. Naime, izabrani ponuđač je svoju ponudu dostavio u potpunosti u skladu sa zahtjevom iz tenderske dokumentacije, te okolnost da je postupak bio obustavljen zbog izjavljene žalbe i nakon toga određen novi rok za prijem ponuda, kao i za važenje ponuda i bankarske garancije, se ne može staviti na teret ponuđaču, posebno imajući u vidu okolnost, da je samoinicijativno, u periodu važenja ponude dostavio obavještenje kojim produžava rok važenja ponude i novu garanciju za ozbiljnost ponude.

Neosnovano tužitelj ukazuje i da tuženi nije obrazložio peti žalbeni prigovor, kojim se ukazivalo da je ugovorni organ, grubo kršeći odredbu člana 57. stav 2. ZJN dozvolio izabranom ponuđaču da izvrši dopunu ponude. Naime, navedeni prigovor je zapravo iscrpljen kroz prigovore da je izabrani ponuđač izvršio dopunu ponude, a koje prigovore je tuženi detaljno obrazložio.

Tuženi je u pobijanom rješenju pravilnom primjenom odredbe člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16) odgovorio i cijenio svaki tužiteljev prigovor pojedinačno, u skladu i pravilnom primjenom materijalnog propisa. Posljedično, konačno rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona, odnosno kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Prema ocijeni ovog vijeća tuženi organ, kao drugostepeni organ je u skladu sa osnovnim principima Zakona o javnim nabavkama, pravilno ispitao i utvrdio da je ugovorni organ pravilno proveo postupak javne nabavke i pravilno ispitao kvalifikovanost izabranog ponuđača u skladu sa uslovima iz tenderske dokumentacije i ravnopravnim tretmanom prema svim ponuđačima.

Iz navedenih razloga ovaj sud, je primjenom odredbi člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10) donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUD BIH

Waida Bikić